

Evropska komisija (European Commission) je tijelo Evropske unije koje zastupa i unapređuje opće interese EU kao jedna od tri političke institucije Evropske unije. Komisija je "najevropskija" institucija EU, jer najbolje odražava naddržavni karakter te integracije. Komisija djeluje uz potpunu političku nezavisnost. Njen zadatak je da odražava interes Unije kao cjeline. Članovi Komisije, iako državljani članica EU, ne predstavljaju u tom tijelu državu, već promiču interese EU. Pri tome im Osnovni ugovor garantira potpunu nezavisnost, te su zabranjeni pritisci nacionalnih vlada, ali i drugih institucija Evropske unije na rad članova Komisije.

Sjedište Komisije je u Bruselsu (Belgija).

Prema Ugovoru iz Nice, Komisija je od 1. januara 2005. godine sastavljena od po jednog predstavnika iz svake države članice. Komisija, naime, funkcionira kao kolegij, odnosno odluke ne donose pojedini povjerenici, nego cijela Komisija glasanjem.

Ugovor iz Nice predviđa da će se u trenutku kad Unija bude imala 27 država članica uvesti rotacija ija će se naela odrediti naknadno, prema kojoj će Komisija imati manje članova nego država, ali će se u određenom roku osigurati da sve države budu ravnopravno zastupljene. Također je izmijenjen i način izbora predsjednika i članova Komisije. Najprije Evropsko vijeće kvalificiranom većinom imenuje predsjednika Komisije, i to imenovanje potvrđuje Evropski parlament. Izabrani predsjednik zatim, u saglasnosti sa Vijećem EU, predlaže ostale članove Komisije, a cijelu Komisiju imenuje Vijeće nakon što je potvrdi Evropski parlament. Nacrt Ustavnoga ugovora zadržava sličnu proceduru, osim što ministra vanjskih poslova EU imenuje Evropsko vijeće kvalificiranom većinom uz saglasnost predsjednika Komisije. Izabrani ministar automatski postaje potpredsjednikom Komisije.

Svaki član Komisije pripada jedan ili više resora Komisije, koji se nazivaju Općim upravama (Directorate general - DG). Na čelu svake Opće uprave nalazi se generalni direktor, a svaka se opća uprava dijeli na uprave na čijem čelu se nalaze direktori. Posebne jedinice čine pravna i prevodilačka služba Komisije. četiri glavne uloge Komisije su:

1. da predlaže zakone Parlamentu i Vijeću,
 2. da inicira, vodi i implementira politike i budžet EU,
 3. da provodi Evropski zakon (zajedno sa sudom pravde),
 4. da predstavlja EU na međunarodnoj sceni (npr. vođenjem pregovora o sporazumima EU i drugih zemalja).
- Komisija prvenstveno osmišljava politike Evropske unije te pokreće zakonodavni postupak, upućivanjem prijedloga akta Vijeću i u područjima suodlučivanja, Evropskom parlamentu. U područjima uređenim današnjim Ugovorom o EZ-u, takvo je njeno pravo isključivo, dok ga u ostalim nadležnostima EU (u druga dva stuba EU) dijeli s državama članicama. Komisija je i glavni izvršni organ EU, iako se izvršne politike EU uglavnom prepušta organima država članica. Važnu izvršnu ulogu Komisija ima u provođenju politike konkurencije, u kojem je kontekstu ovlaštena donositi odluke koje su neposredno upućene pravnim subjektima u državama članicama, kojima je čak ovlaštena nametati i kazne. U određenim slučajevima je ovlaštena donositi i normativne akte. Takvo ovlaštenje rijetko proizlazi neposredno iz Osnovnog ugovora. Ovo je utemeljeno na prijenosu zakonodavne ovlasti od strane Vijeća EU ili Vijeća i Parlamenta. Kada odlučuje na temelju delegiranih ovlaštenja, Komisija sarađuje s odborima sastavljenim od predstavnika država članica u postupku koji se naziva komitologija.

Komisija djeluje i kao "čuvar Ugovora", tj. pravnog poretka uspostavljenog Ugovorom. Ona, naime, nadgleda provode li države članice obaveze koje proizlaze iz normi donesenih na evropskom nivou, a u krajnjem je slučaj ovlaštena protiv države koja takve obaveze krši pokrenuti postupak pred Evropskim sudom. U kontekstu te svoje funkcije Komisija izdaje godišnje izvještaje o provođenju prava Evropske unije.

Prema ostatku svijeta, Komisija predstavlja Evropsku uniju. U brojnim državama postoje delegacije EU koje su dio Komisije. Komisija, također, ima odgovornost za pregovore o međunarodnim sporazumima u ime EU.

Opće uprave i službe Komisije u području zajedničkih politika:

1. Opća uprava za ekonomska i finansijska pitanja
2. Opća uprava za energiju i promet
3. Opća uprava za informacijsko društvo
4. Opća uprava za istraživanje
5. Opća uprava za obrazovanje i kulturu
6. Opća uprava za poduzetništvo
7. Opća uprava za poljoprivredu
8. Opća uprava za porezna pitanja i carinsku uniju
9. Opća uprava za pravosuđe i unutrašnje poslove
10. Opća uprava za regionalnu politiku
11. Opća uprava za ribarstvo
12. Opća uprava za tržištno natjecanje
13. Opća uprava za unutrašnje tržište
14. Opća uprava za zapošljavanje i socijalna pitanja
15. Opća uprava za zaštitu okoliša
16. Opća uprava za zaštitu zdravlja i potrošača
17. Opća uprava za Zajednički istraživački centar (JRC)

Opće uprave i službe Komisije u području vanjskih odnosa Unije:

1. Opća uprava za proširenje
2. Opća uprava za razvoj
3. Opća uprava za vanjske odnose
4. Opća uprava za vanjsku trgovinu
5. EuropeAid - Ured za saradnju
6. ECHO - Ured za humanitarnu pomoć

Opće službe Komisije:

1. EUROSTAT - Statistički ured Zajednice
2. Glavni sekretarijat Komisije
3. OLAF - Ured za borbu protiv prevara
4. Ured za službene publikacije

Unutrašnje službe Komisije:

1. Grupa političkih savjetnika - GoPA
2. Opća uprava za informatiku
3. Opća uprava za kadrove i upravu
4. Opća uprava za provođenje pisanih tekstova
5. Opća uprava za budžet
6. Opća uprava za usmeno provođenje
7. Pravna služba Komisije
8. Služba za unutrašnju reviziju

(vidi na: www.Europa.eu.int)